

Nr 316.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående
årligt understöd åt förra restauratriesen å postångfartyget
Öland Maria Sofia Magnusson; given Stockholms slott
den 23 april 1918.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förra restauratriesen å postångfartyget Öland Maria Sofia Magnusson må, räknat från och med den 1 januari 1918, under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av 300 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 april 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
 Statsråden PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Framställning
 av general
 poststyrelsen.

I skrivelse den 15 februari 1918 har generalpoststyrelsen gjort framställning om understöd åt förra restauratriken å postångfartyget Öland Maria Sofia Magnusson.

Styrelsen har därvid anfört följande:

»Maria Sofia Magnusson har alltsedan hösten 1895 varit anställd såsom restauratris å postångfartyget Öland, vilket varje år under månaderna december — april underhåller regelbunden post-, passagerar- och godstrafik mellan fastlandet och Öland. På grund av hög ålder och försvagad hälsa har hon blivit nödsakad frånträda denna befattning med utgången av seglationsperioden 1916 —1917.

Under framhållande att hon under den gångna tiden ej kunnat göra några besparingar, att hon icke ägde några anhöriga, vilkas hjälpsamhet hon kunde

påräkna för sin försörjning, och att alltså framtiden för henne ställde sig synnerligen bekymmersam, har fröken Magnusson väddjat till generalpoststyrelsen att åt henne utverka ett så stort årligt understöd, att det under nuvarande kristid kunde täcka hennes oundgängligaste levnadskostnader.

Fröken Magnusson är född den 1 februari 1840 och har, som ovan nämnts, innehaft sin förenämnda befattning i 22 år. Hon har städse på ett förtjänstfullt sätt fullgjort sina åligganden.

I egenskap av restauratris å postångfartyget har fröken Magnusson åtnjutit ersättning med 100 kronor för tjänstgöringsmånad. I detta belopp är emellertid jämväl inbegripet gottgörelse för bestyret med städning m. m. av salonger och hytter. För seglationsperioderna 1915—1916 och 1916—1917 har fröken Magnusson därjämte uppburit en särskild tilläggsersättning av 25 kronor likaledes för tjänstgöringsmånad.

För kosthållning åt fartygets befäl och manskap utbetalar postverket ersättning, som sedan år 1899 utgått med 2 kronor för befälhavaren, 1: 75 för styrman, maskinist och långlots samt 1: 50 för eldare och matroser, allt för dag räknat. Dessa belopp blevo för seglationsperioden 1916—1917 höjda till 2 kronor per man och dag. Slutligen har fröken Magnusson under år 1916 med hänsyn till den förlust, som hon på grund av fördyrade livsmedelspriser åsamkats för nu ifrågavarande mathållning, tillerkänts en särskild gottgörelse av 200 kronor i ett för allt.

Det åligger ock restauratrisen å postångfartyget i fråga att ombesörja servering åt passagerare, och har hon att själv åtnjuta de inkomster, som därav kunna uppstå. Fartygets befälhavare har emellertid framhållit, att han vore övertygad därom, att större delen av den förtjänst, fröken Magnusson kunnat erhålla av serveringen till passagerarna, åtgått för att täcka förluster å mathållningen för fartygets personal. Befälhavaren fann därför naturligt, att hon icke kunnat göra några sådana som helst besparingar å mathållningen.

I övrigt har generalpoststyrelsen beträffande fröken Magnussons nuvarande ekonomiska omständigheter av ett utav stadsstyrelsen i Borgholm meddelat intyg inhämtat, att fröken Magnusson under år 1917 varit inkomsttaxerad till ett belopp av 681 kronor, samt att hon, såvitt stadsstyrelsen hade sig bekant, icke ägde några tillgångar utöver ett mindre kapital på omkring 1,000 kronor.

Enligt företett läkarbetyg lider fröken Magnusson av ålderdomsbräcklighet och är oförmögen att genom eget arbete försörja sig.

Med hänsyn till vad ovan anförts, finner generalpoststyrelsen skäligt, att något understöd beviljas fröken Magnusson under hennes återstående livstid; och får generalpoststyrelsen i detta sammanhang erinra om, att Kungl. Maj:t och riksdagen i några fall beviljat årliga understöd åt med fröken Magnusson i viss mån jämställda befattningshavare, exempelvis kokerskor vid armén m. fl.

På grund av vad sålunda anförts har generalpoststyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t ville vidtaga åtgärder för att förra restauratrisen Magnusson måtte av statsmedel från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid komma i åtnjutande av ett årligt understöd av 300 kronor.

Statskontoret

Till följd av remiss har statskontoret den 3 april 1918 avgivit utlåtande i ärendet och däruti anfört följande:

»Enligt vad handlingarna utvisa, har Maria Sofia Magnusson på entreprenad och således med egen vinst eller förlust bestritt mathållningen ombord å postångfartyget Öland; och med hänsyn härtill anser statskontoret i viss mån tveksamt, huruvida hon i egenskap av restauratris å fartyget kan vara att hänföra till befattningshavare i statens tjänst. Emellertid har hon för nämnda bestyr och för städning av lokalerna ombord åtnjutit jämväl ett fast arvode av statsmedel. På grund härav och med avseende å föreliggande omständigheter i övrigt vill statskontoret icke motsätta sig generalpoststyrelsens förslag utan hemställer om avlåtande till riksdagen av proposition i enlighet med förevarande framställning.»

Departements-
chefen.

På grund av vad i ärendet förekommit hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förra restauratrisen å postångfartyget Öland Maria Sofia Magnusson må, räknat från och med den 1 januari 1918, under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av 300 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till riksdagen avlätas.

Ur protokollet:

Gunnar Corin.